

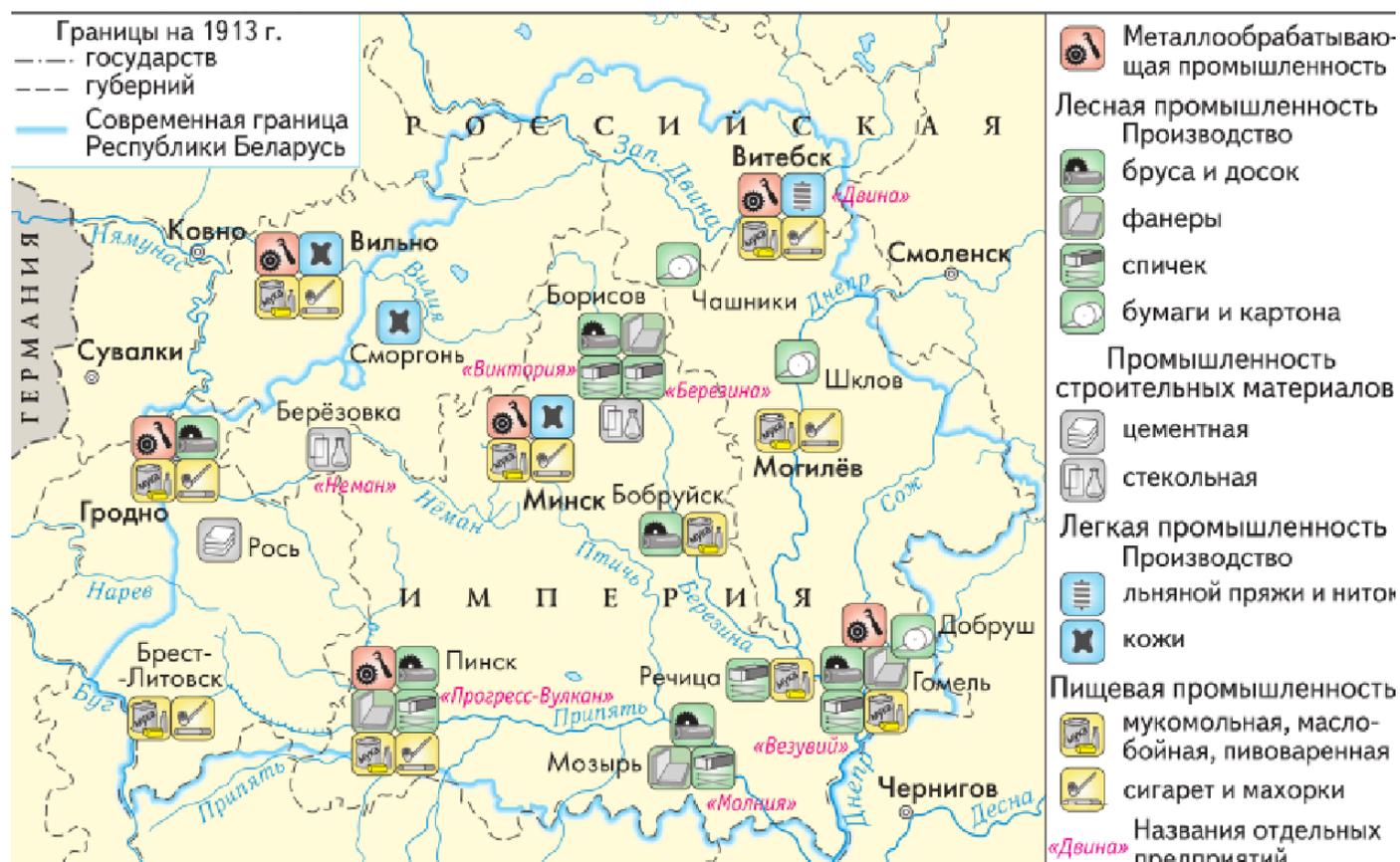
Білет 22. Практычнае заданне. Гаспадарчае развіццё беларускіх земляў у XIX - пачатку XX стст.

Заданні склаў: Гламбоцкі П.М., гімназія № 56 г. Мінска

На падставе прадстаўленых матэрыялаў адкажыце на пытанні:

1. На падставе крыніцы 1 назавіце найбольш буйное прадпрыемства Віцебскай губерні.
2. З апорай на крыніцу 2 дайце кароткую характарыстыку стану мануфактурнай прамысловасці Мінскай і Магілёўскай губерняў у 1820-я гады.
3. На этыкетцы з прадукцыі фабрыкі "Прагрэс-Вулкан" (крыніца 3) паказана, што гэта акцыянернае таварыства. Што гэта абазначае?
4. З апорай на крыніцы 1 і 2 вызначыце, як змянілася прамысловая спецыялізацыя беларускіх губерняў за 70 гадоў?

Крыніца 1

Крыніца 2

Крыніца: adu.by Нацыянальны інстытут развіцця адукацыі

З часопіса "Мануфактура і гандаль" ад 1828 г. аб развіцці мануфактурнай вытворчасці ў Беларусі

Стан мануфактуры ў Магілёўскай губ.

Мануфактурная прамысловасць Магілёўскай губ. знаходзіцца яшчэ ў самым слабым стане... Некалькі фабрык займаюцца вырабам грубых ваўняных тканін для адзення... Некалькі шклянных заводаў вырабляюць шыкоўны посуд: штофы, паўштафы, бутэлькі і г. д. Тры медныя фабрыкі перарабляюць са старой медзі броварны посуд. Адзін гарбарны і адзін паташны завод па самай нікчэмнай вытворчасці ледзь заслугоўваюць назву заводаў.

У гэтым стане ўся мануфактурная прамысловасць гэтай правінцыі. Тым часам гэтая губерня па сваім становішчы ў спрыяльным клімаце, па сваёй урадлівасці, па багацці лясоў і жывёлагадоўлі была б здольная да ўстанова шматлікіх разнастайных фабрык, пераважна ж суконных і палатняных. Але для гэтага трэба, каб памешчыкі самі пражывалі ў сваіх маёнтках, самі наглядалі б за гаспадаркай і звярнулі б больш капіталаў на распаўсюджванне і паляпшэнне сваіх фабрык або на ўстанову новых. Адным словам, імкнуліся б падмацаваць сваё землеўладдзя і жывёлагадоўлю мануфактурнай прамысловасцю, да якой заклікае іх сама шчодрая для іх прырода, для памнажэння сваіх заводаў і дабрабыту сваіх падданных.

Стан мануфактуры ў Мінскай губ.

Мінская губ. вельмі бедная мануфактурамі; акрамя некалькіх суконных, адной шаўковай пасавай, малага ліку паташных, шклянных і медных заводаў, іншых фабрык няма; ды і ў тых, якія цяпер у дзеянні складаюцца, вытворчасць самае малое і вырабы выпрацоўваюцца простыя, грубіянскія.

З усіх фабрык найвыдатнейшая ёсць шаўковая пасава графіні Вітгенштэйн у г. Слуцку, на якой у ранейшы час выпрацоўваліся дарагія персідскія паясы, тканыя золатам і срэбрам, якія ўжываюцца ў польскім уборы, але фабрыка гэтая па змене польскага гарнітура, не знаходзячы досыць у заняпад.

Суконных фабрык хоць і нямала, але вытворчасць іх вельмі абмежавана; сукна выпрацоўваюцца ардынарныя і малая частка сярэдняй дабрыні; таксама байкі, ваўняныя матэрыі для манаскага адзення і талесы для яўрэяў.

Крыніца 3

